

XXIII.

B e t æ n k n i n g

om

Forslag til Lov angaaende Udgivelsen af en Lovtidende.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 21de Februar 1870).

Det er overdraget undertegnede Udvalg at afgive Betænkning over det af Regjeringen forelagte Forslag til Lov angaaende Udgivelsen af en Lovtidende.

Udvalget har været enigt om at tilraade Udgivelsen af en Lovtidende, der skal tjene til den Offentliggjørelse af Love og Anordninger, hvorved disse paa bindende Maade bekjendtgjøres til Efterlevelse. De Forslag, vi nedenfor fremsætte, sigte til en Tydeliggjørelse saavel af det Omfang, hvortil denne Tidende skal benyttes, som af den Offentliggjørelsen i Tidenden tilkommende Retsvirkning. Vi have troet at maatte lægge Vægt paa, at denne Tidende omfatter alle fra Regjeringen (Kongen eller et Ministerium) udgaaende Love og Anordninger, hvad enten de omfatte hele Riget eller enkelte Egne eller Stæder, hele Befolkningen eller enkelte Dele af samme. Hvad de fra stedlige Myndigheder udgaaende Anordninger angaaer, da har i Reglen ikke Thinglæsning her været den brugelige Bekjendtgjørelsesform (see Justitsministeriets Skrivelser 30te Mai og 17de Dec. 1851, see dog f. Ex. Lov om Sundhedsvedtægter af 28de Marts 1868, § 2, jfr. Lov om Sundhedsvedtægter af 12te Jan. 1858 § 2); men ligesom Indførelsen i Lovtidenden altid vil kunne foreskrives, hvor Lovgivningsmaaten dertil maatte finde Anledning, saaledes have vi troet, at det ogsaa kunde overlades vedkommende Ministerium i enkelte Tilfælde at befale en saadan Anordnings Optagelse i Lovtidenden; men derved maatte da og denne Offentliggjørelse blive den bindende Bekjendtgjørelsesmaade. Derimod maae vi ansee det særdeles

ønskeligt, at der i denne Lovtidende ikke optages Noget, som ikke egner sig til at offentliggjøres i Anordnings Form. Da det imidlertid ikke kommer an paa Navnet, hvorunder Anordningen fremtræder, vil denne Begrænsning ikke volde nogen Vanffelighed; Tractater f. Ex. ville altid kunne offentliggjøres ved en Kundgjørelse, saaledes som og hidtil ofte har været Tilfældet, jfr. Justitsministeriets Skr. 8de Marts 1851 og 12te August 1861.

Udvalget har imidlertid efter de Forhandlinger, der saavel i som udenfor Thinget have fundet Sted om en Regjeringstidende, hvorigjennem ogsaa andre offentlige Meddelelser kunde finde Sted, taget Sagen under Overveelse.

Hese Udvalget har da været enigt om at tilraade, at Regjeringen overtager Udgivelsen af en Ministerialtidende, der i Reglen skulde optage de administrative (kongelige eller ministerielle) Befalinger af almindeligere Charakter, som udstedes til vedkommende Myndigheder, som og de Resolutioner og Tilkjendegivelser, vedkommende enkelte Tilfælde, der kunne have almindelig Interesse. At Meget her maa overlades Regjeringens nærmere Bestemmelse, er en Selvfølge, og der er derfor ogsaa ved Affattelsen taget Hensyn hertil. At der iøvrigt ved Aarets Slutning maatte tilføies de fornødne Registre, er en Selvfølge. Vi have tænkt os, at begge Tidender burde kunne kjøbes hver for sig, men at der blev noget Afslag i Prisen for dem, der vilde holde begge. Den aarlige Pris maatte iøvrigt efter Udvalgets Formenting